

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Ivety Postulkové ve věci navrhovatele: **Mgr. T. V.**, bytem P. 10-Š., K L. 70/1, zast. JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem se sídlem Tábor, Příběnická 1908, proti odpůrci: **Úřad městské části Praha 15**, se sídlem Praha 10, Boloňská 478/1, zast. JUDr. Janem Olejníčkem, advokátem se sídlem Praha 2, Helénská 1799/4, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích ve správním obvodu Praha 15 ze dne 3.2.2014 č.j. 06459/2014/OD/FKo, **t a k t o:**

- I. Opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích ve správním obvodu Praha 15 ze dne 3.2.2014 č.j. 06459/2014/OD/FKo se ruší prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce, následujícího po dni nabytí právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 18 346,92 Kč, a to do rukou zástupce navrhovatele JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., advokáta, do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Včasně podaným návrhem na zahájení řízení se navrhovatel domáhá zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích ve správním obvodu Praha 15 ze dne 3.2.2014 č.j. 06459/2014/OD/FKo (dále jen „napadené opatření obecné povahy“). Napadeným opatřením obecné povahy byl změněn dopravní režim a byly provedeny úpravy svislého a vodorovného dopravního značení na místních komunikacích Nad Horizontem, Měcholupská, K Lesíku a Upravená ve správním obvodu Praha 15, v pražské městské části Štěrboholy, a to podle potvrzené a odsouhlasené situace dopravního značení, která je nedílnou součástí napadeného opatření obecné povahy, a za podmínek stanovených v tomto opatření.

Navrhovatel namítá, že byl zkrácen ve svém právu na spravedlivý proces tím, že se odpůrce dostatečně nevypořádal s jeho písemnými odůvodněnými námitkami k návrhu napadeného opatření obecné povahy. Podle ust. § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se přitom s těmito námitkami měl vypořádat, resp. měl o nich rozhodnout, toto rozhodnutí odůvodnit a uvést je jako součást odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Odpůrce tak neučinil a k námitkám se sice vyjádřil, avšak o nich nerozhodl (a toto rozhodnutí neodůvodnil). Navíc toto vypořádání je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v něm odpůrce věcně odborně nezdůvodnil svůj názor, pouze uvedl, že dopravní značka omezující rychlost na daném místě na 30 km/hod. byla umístěna nelegálně. Pro úplnost navrhovatel podotýká, že byl osobou s právem podání námitek k opatření obecné povahy; podle navrhovatele postačuje potencialita dotčení práv opatřením obecné povahy.

Navrhovatel spatřuje porušení svého práva na spravedlivý proces také v tom, že odpůrce překročil své pravomoci, když nerespektoval stanovisko žadatele o vydání opatření obecné povahy (městské části Praha-Štěrboholy), který souhlasil se zachováním omezení rychlosti na 30 km/hod. Dále podle navrhovatele zasahuje napadené opatření obecné povahy do jeho práva na příznivé životní prostředí, neboť ve svém důsledku znamená hluková zátěž další nárůst hlukové expozice již velmi silně zatížené lokality. Podle názoru navrhovatele hlukové limity v důsledku vydání napadeného opatření obecné povahy překročily závazné hlukové limity hluku stanovené zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, v platném znění, což dokazuje měření hluku z roku 2016. Hlukové imise jsou podle názoru navrhovatele velmi vysoké, budí ho ze spánku a způsobují mu únavu vlivem nedostatečného množství a kvality spánku. Překročeny jsou podle názoru navrhovatele také nejvyšší přípustné úrovně znečištění ovzduší. Imisní limity přitom nesmí být překročeny (§ 3 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o ochraně ovzduší“). Navrhovatel má za to, že pořizovatel napadeného opatření obecné povahy a následně i odpůrce měli povinnost se zabývat otázkou, zda nejsou tyto imisní limity překročeny. Odpůrce se však otázkou překročení imisních limitů nezabýval, a to přes obecně známou skutečnost, že znečištěné ovzduší má významný negativní vliv na lidské zdraví. Navrhovatel také uvádí, že napadené opatření obecné povahy zasahuje do jeho vlastnického práva, jelikož nemůže předmět vlastnického práva (rodinný dům, resp. pozemek, jehož je tento dům součástí) užívat způsobem, jakým by chtěl, nemůže nechat otevřená okna a větrat, což je důležité pro nutnou cirkulaci vzduchu a jako prevence před vlhkostí a plísněmi v domě. I pobyt na zahradě navrhovatele je v důsledku imisí z vozovky stresující.

Ve vyjádření k návrhu na zahájení řízení odpůrce uvedl, že navrhovatel v podání ze dne 11. 12. 2013 žádným způsobem nenamítal, že by navrhované (nyní napadené) opatření obecné povahy zasahovalo do jeho práv, povinností či zájmů souvisejících s výkonem vlastnického práva, proto bylo toto podání posouzeno jako připomínky (§ 172 odst. 4 správního řádu), nikoli jako námitky (§ 172 odst. 5 správního řádu). Navíc ulice Pod Areálem a Nad Horizontem v předmětné lokalitě nesousedí s nemovitostmi navrhovatele, a navrhovatel proto neměl právo podávat proti napadenému opatření obecné povahy v této části námitky.

Dále se odpůrce ve vyjádření zabýval jednotlivými připomínkami navrhovatele uvedenými v jeho podání ze dne 11. 12. 2013.

K námitce navrhovatele týkající se dotčení práva na ochranu zdraví a práva na životní prostředí odpůrce uvádí, že ty nejsou pro posouzení rozporu napadeného opatření obecné povahy se zákonem rozhodné, jelikož podle § 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vychází soud při přezkumu opatření obecné povahy ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání. Stejně tak nelze brát v úvahu ani důkazy předložené navrhovatelem na podporu jeho tvrzení.

Věcně pak k této námitce odpůrce uvádí, že navrhovatelem předložený protokol č. 2013/0184/73 ze dne 6. 11. 2013 o měření hluku neměl v době vydání napadeného opatření obecné povahy k dispozici, jelikož jej navrhovatel odpůrci nepředložil. Odpůrce se tak nemohl vypořádat se skutečnostmi uvedenými v tomto protokolu v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Co se týče protokolu č. 63039/2016 ze dne 24. 6. 2016, odpůrce uvádí, že v době, kdy probíhalo měření hluku (tedy v období od 8. 6. 2016 do 9. 6. 2016), probíhaly v okolí městské části Praha-Štěrboholy dopravní uzavírky, v jejichž důsledku značná část řidičů volila objízdnou trasu skrz Městskou část Praha-Štěrboholy. Z tohoto důvodu byl dán předpoklad podle § 12 odst. 5 písm. b) nařízení o ochraně zdraví pro užití hygienického limitu ekvivalentní hladiny akustického tlaku A staré hlukové zátěže, která pro posuzovanou situaci činila 70 dB. Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A tak nebyl v tomto období překročen. Dále odpůrce uvádí, že z výsledků měření Policie ČR provedeného dne 2. 3. 2017 v ulici K Lesíku, Praha 10 – Štěrboholy, je zřejmé, že úpravou provozu na pozemních komunikacích provedenou napadeným opatřením obecné povahy došlo k poklesu projíždějících vozidel.

Co se týče námitky překročení imisní látky Benzo(a)pyren, odpůrce tuto považuje za účelovou, neboť tento imisní limit je překročen na území celé Městské části Praha-Štěrboholy. Důvodem překročení tohoto limitu pak je přítomnost Spalovny Malešice a Štěrboholské spojky na daném území. Napadené opatření obecné povahy tedy nemá na překročení imisního limitu látky Benzo(a)pyren žádný vliv a není tedy v rozporu se zákonem o ochraně ovzduší.

Odpůrce proto navrhuje zamítnutí podané žaloby.

V replice navrhovatel rekapituluje argumenty, které již byly pregnantně podány v návrhu na zahájení řízení. Zdůrazňuje, že odpůrce ve vyjádření sám uvádí, že námitky navrhovatele byly vypořádány jako připomínky. Tím odpůrce podle navrhovatele jen podporuje jeho tvrzení, že napadené opatření obecné povahy je nezákonné, neboť s argumenty navrhovatele uvedenými v podání ze dne 11. 12. 2013 měl odpůrce zacházet jako s námitkami. Navrhovatel opakuje, že byl osobou oprávněnou k podání námitek, jelikož trvale žije a je vlastníkem nemovitostí v ulici Pod Lesíkem, v níž bylo napadeným opatřením zrušeno omezení nejvyšší povolené rychlosti 30 km/hod. Navrhovatel poukazuje na tvrzení odpůrce, že ulice Pod Areálem a Nad Horizontem (Praha 10-Štěrboholy) nesousedí s nemovitostmi navrhovatele a že v této části navrhovatel ani neměl právo proti navrhovanému opatření podávat námitky. Odpůrce tak vlastně potvrdil, že v části týkající se ulice K Lesíku navrhovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek. Dále navrhovatel poukázal na skutečnost, že k některým jeho námitkám (nepřezkoumatelnost odůvodnění opatření pro nedostatek důvodů, tvrzené překročení pravomoci odpůrcem) se odpůrce nevyjádřil. Tvrzení odpůrce, že měření hluku předložené navrhovatelem je irelevantní z důvodu současně probíhající uzavírky, je podle navrhovatele spekulativní a ničím nepodložené. Taktéž je neprokazatelné tvrzení odpůrce stran důvodu překročení imisního limitu látky Benzo(a)pyren.

Při jednání před Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“) setrvali navrhovatel i odpůrce na právních a skutkových argumentech vznesených již v návrhu na zahájení řízení na straně a ve vyjádření odpůrce k tomuto návrhu.

K důkazu byl při jednání čten dopis navrhovatele ze dne 11. 12. 2013, adresovaný městské části Praha 15, označený jako „připomínky k návrhu sp. zn. ÚMČ P15 61287/2013“ a založený ve správním spise odpůrce. Z něho městský soud zjišťuje, že navrhovatel sdělil odpůrci k navrhovanému opatření obecné povahy jako vlastník nemovité věci v dotčené oblasti své výhrady, které městský soud podle jejich věcného obsahu a adresy nemovitosti navrhovatele, která je totožná s adresou bydliště uvedenou navrhovatelem, hodnotí jako námitky ve smyslu ust. § 172 odst. 5 správního řádu.

Městský soud při přezkoumávání opatření obecné povahy vycházel z podaného návrhu na zahájení řízení, jehož rozsahem a důvody byl vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Věc posoudil takto:

Podle ust. § 172 odst. 4 správního řádu může k návrhu opatření obecné povahy kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

Podle ust. § 172 odst. 5 správního řádu mohou vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

Nejprve se soud zabýval tvrzeným porušením práva navrhovatele na spravedlivý proces. Podstatou této námítky je názor navrhovatele, že byl osobou oprávněnou k podání námitek podle ust. § 172 odst. 5 správního řádu, přičemž odpůrce se jeho námitkami nezabýval, resp. je vyhodnotil pouze jako připomínky podle § 172 odst. 4 správního řádu.

Na úvod je nutno konstatovat, že správní řád v ust. § 172 odst. 4 a 5 rozlišuje mezi připomínkami a námitkami k návrhu opatření obecné povahy. V případě připomínek je správní orgán povinen se těmito připomínkami „pouze“ zabývat a vypořádat se s nimi v odůvodnění opatření obecné povahy, zatímco v případě námitek je správní orgán povinen o nich rozhodnout. Rozhodnutí o námitkách přitom musí obsahovat vlastní odůvodnění a uvede se jako součást odůvodnění opatření obecné povahy.

Ačkoli připomínky i námitky mohou být obsahově shodné, rozdíl spočívá v osobě, která je správnímu orgánu podává; zatímco v případě námitek je oprávněn je podat pouze okruh osob omezený zákonem, v případě připomínek je oprávněn je podat kdokoli. Rozhodující pro rozlišení připomínek a námitek tedy není obsah podání ani jeho formální pojmenování, nýbrž to, zda osoba, která toto podání učinila, splňuje určitou kvalitu, tedy zda je či není vlastníkem nemovitosti, jejíž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny; obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 28. 3. 2008 čj. 2 Ao 1/2008-51, podle něhož „podstatné pro posouzení, zda určité podání je možno kvalifikovat jako námitku či pouze jako připomínku však není kvalita či obsahové náležitosti takového podání, nýbrž to, kdo takové podání učinil“ a podle něhož dále „pokud jsou tedy výhrady proti územnímu plánu vzneseny vlastníkem pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch, popřípadě zástupcem veřejnosti (§ 52 odst. 2 nového stavebního zákona), musí k nim být bez dalšího přistoupeno jako k námitkám“.

V projednávaném případě je navrhovatel vlastníkem nemovitostí nacházejících se v ulici K Lesíku, a to pozemků a rodinného domu. Zároveň je z napadeného opatření obecné povahy zřejmé, že opatření se týká (činí zásahy) i do ulice K Lesíku; je to zjevné jak z výroku opatření obecné povahy, podle kterého se opatření týká „*místních komunikací Nad horizontem, Měcholupská, K lesíku a Upravená*“, tak i ze situace dopravního značení, která tvoří nedílnou přílohu napadeného opatření obecné povahy. Pro úplnost městský soud dodává, že nemovitosti ve vlastnictví navrhovatele se nacházejí právě v části ulice K Lesíku, do které napadené opatření obecné povahy zasahuje.

Městský soud dospěl k závěru, že navrhovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek podle ust. § 172 odst. 5 správního řádu. Odpůrce proto byl povinen se s námitkami navrhovatele vypořádat v souladu s požadavky kladenými ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu. Na této povinnosti odpůrce nic nemění ani skutečnost, že námitky navrhovatele byly v podání ze dne 11. 12. 2013 označeny jako „připomínky“, ani skutečnost, že navrhovatel v podání ze dne 11. 12. 2013 netvrdil ani neprokazoval, že je osobou oprávněnou k podání námitek. Soud se tak přiklonil k právnímu závěru přednesenému v návrhu na zahájení řízení, tzn. k tomu, že správní úřad byl povinen ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu vyhodnotit podání podle jeho skutečného obsahu bez ohledu na to, jak bylo označeno. Přestože bylo označeno jako připomínky, bylo na místě podání vyhodnotit jako námitky, protože z něho bylo jednoznačně zřejmé, že je podává občan, který uvedl jako adresu trvalého pobytu místo v příslušné městské části v ulici K Lesíku, kdy ulice K Lesíku je jednou ze čtyř ulic, které se místní úprava přijatá opatřením obecné povahy týká. Pro odpůrce nemohl být problém zjistit podle adresy navrhovatele, např. z výpisu z katastru nemovitostí, skutečný vlastnický navrhovatelův poměr k nemovité věci, jakož i skutečnost, že práva, povinnosti nebo zájmy navrhovatele (autora tzv. připomínek) související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny (do podání ze dne 11. 12. 2013 navrhovatel uvedl jako své bydliště adresu K Lesíku 1).

Soud si je vědom, že se správní úřad vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy s podáním navrhovatele jako s připomínkami, nicméně právní kvalitu takového vypořádání se zákonodárce stanovil zásadně odlišně pro případ, kdy se jedná o vypořádání připomínek podle čtvrtého odstavce § 172 správního řádu, anebo o vypořádání námitek podle pátého odstavce téhož ustanovení, kdy toto vypořádání námitek musí být učiněno rozhodnutím, a to rozhodnutím odůvodněným, rozhodnutím, které je pak vtěleno, do odůvodnění opatření obecné povahy, ale eventuálně i přezkoumatelným ve správním soudnictví. Ke zrušení

napadeného opatření obecné povahy tedy dochází z důvodu procesních, neboť postup odpůrce omezil uplatnění procesních práv navrhovatele takovým způsobem, že to mohlo mít vliv i na samotné meritorní pojetí opatření obecné povahy.

Uvedený závěr přitom vlastně nečiní sporným ani odpůrce, který ve svém vyjádření uvedl, že navrhovatel není oprávněn „pouze“ k podání námitek v části napadeného opatření obecné povahy týkající se ulic Pod Areálem a Nad Horizontem, Praha 10 – Štěrboholy, jelikož pozemky v jeho vlastnictví s těmito ulicemi nesousedí. A contrario v části napadeného opatření obecné povahy týkající se ulice, která s pozemky navrhovatele sousedí, tedy ulice K Lesíku, navrhovatel byl i podle odpůrce oprávněn podat námitky.

Pro úplnost je třeba dodat, že navrhovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek nejen v části týkající se ulice K Lesíku, ale i v částech ostatních. Tento závěr vyplývá ze situace dopravního značení, která tvoří nedílnou přílohu napadeného opatření obecné povahy. Je zřejmé, že zřízením jednosměrného provozu v ulici Nad Horizontem logicky vznikne situace, kdy vozidla jedoucí z ulice Upravená na křižovatce ulic Upravená, Nad Horizontem a K Lesíku nebudou mít jinou možnost než zahnout do ulice K Lesíku. Vzhledem ke skutečnosti, že žádost o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích byla podána za účelem omezení průjezdu vozidel zejména ulicí Nad Horizontem, které bylo užíváno jako objezdové trasy k silnicím Ústřední a Měcholupská, lze důvodně předpokládat, že vozidla jedoucí ulicí Upravená ve směru od ulice Ústřední, odbočí do části ulice K Lesíku, ve které se nachází nemovitě věci ve vlastnictví navrhovatele. Ačkoli tedy pozemky ve vlastnictví navrhovatele přímo nesouvisí s ulicemi Pod Areálem a Nad Horizontem, Praha 10 – Štěrboholy, vlastnické právo navrhovatele k těmto pozemkům může být i touto částí napadeného opatření obecné povahy dotčeno.

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel byl osobou oprávněnou podat námitky k napadenému opatření obecné povahy a zároveň tyto námitky včas podal (oznámení o návrhu opatření obecné povahy ze dne 6. 11. 2013 bylo zveřejněno dne 11. 11. 2013, navrhovatel podal námitky dne 11. 12. 2013, tedy poslední den lhůty), městský soud se dále zabýval otázkou, zda se odpůrce s těmito námitkami řádně vypořádal.

V této souvislosti zdejší soud odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, od níž se městský soud neodchyluje a podle níž je rozhodnutí o námitkách podle § 172 odst. 5 správního řádu z formálního hlediska správním rozhodnutím a je na ně nutno klást požadavky jako na jiná správní rozhodnutí, zejména požadavky kladené ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. Například podle rozsudku NSS ze dne 16. 12. 2008 č.j. 1 Ao 3/2008-136 je z § 68 odst. 3 správního řádu užitého přiměřeně podle § 174 odst. 1 správního řádu zřejmé, že v tomto odůvodnění (roz. odůvodnění opatření obecné povahy) nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí a že i v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V rozsudku ze dne 24. 11. 2010 č.j. 1 Ao 5/2010-169 NSS uvedl, že „je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách (roz. rozhodnutí podle § 172 odst. 5 správního řádu) klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu).“. V usnesení ze dne 27. 10. 2010 č.j. 2 Ao 5/2010-24 pak NSS dovozuje, že „rozhodnutí o námitkách, pojaté do odůvodnění opatření obecné povahy, je z materiálního hlediska samostatným správním rozhodnutím, jehož soudní přezkum není a priori vyloučen“.

Z napadeného opatření obecné povahy je zřejmé, že odpůrce se s námitkami pouze vypořádal v rámci odůvodnění, a to v rozsahu, jako by se jednalo o připomínky ve smyslu ust. § 172 odst. 4 správního řádu, avšak o nich nerozhodoval; k námitce navrhovatele ohledně úpravy omezení rychlosti odpůrce například pouze uvedl, že „*svislá dopravní značka B 20 s maximální povolenou rychlostí 30 km/h v ul. K lesíku za křižovatkou s ul. Upravená ve směru do centra je zde dle sdělení Policie ČR umístěna ilegálně namísto dříve schválené DZ s rychlostí 40 km/h*“ – to pak nelze považovat ani za rozhodnutí o námitce navrhovatele, ani za odůvodnění správního rozhodnutí splňujícího požadavky § 68 odst. 3 správního řádu. Ostatně ani odpůrce ve svém vyjádření nečiní sporným to, že s podáním navrhovatele ze dne 11. 12. 2013 zacházel „jen“ jako s připomínkami, nikoli jako s námitkami.

Ze shora uvedených důvodů městský soud zrušil napadené opatření obecné povahy podle ust. § 101d odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že se jedná o opatření obecné povahy o regulaci místního silničního provozu, zvolil městský soud k jeho zrušení přiměřenou dobu, a to ke dni, který jednoznačně určil tak, aby odpůrce měl dostatek času k vyřešení situace spojené s úpravou provozu na místních komunikacích v dotčené oblasti a aby nezůstala dotčená oblast bez právní regulace silničního provozu.

Důvodem zrušení napadeného opatření obecné povahy je v zásadě skutečnost, že opatření nebylo vydáno způsobem stanoveným zákonem, resp. bylo vydáno postupem, který je v rozporu s ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu. Vzhledem k této skutečnosti se již městský soud nezabýval dalšími věcnými námitkami navrhovatele, které musí být řešeny až postupem, jenž bude v souladu s citovaným zákonným ustanovením.

S ohledem na důvod zrušení opatření obecné povahy se městský soud již nezabýval námitkami dotýkajícími se věcné stránky napadeného opatření, tzn. žalobními body, které se týkaly znečišťování ovzduší a imisemi hluku (nárůstem hlukové expozice), protože právě jejich posouzení mělo být předmětem rozhodnutí o námitkách podle pátého odstavce § 172 správního řádu. Z toho důvodu soud také neshledal potřebným provádět další důkazy, které by se vázaly právě k těmto žalobním bodům.

Výrok o náhradě nákladů řízení byl přiznán podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel měl ve věci úspěch, výši přiznané náhrady nákladů proto soud shledal důvodnou v části představující zaplacený soudní poplatek za návrh na zahájení řízení, náklady na zastoupení v rozsahu tří úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání návrhu a účast na jednání) po 3 100,- Kč, režijní paušál po 300,- Kč za jeden úkon právní služby (§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), náhrada za cestovní výdaje vyčíslené podle vyhlášky č. 440/2016 Sb. a navýšení odměny za zastoupení o daň z přidané hodnoty.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. dubna 2017

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu